

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.38.395/2019/7.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta előadó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: ... Ügyvédi Iroda

Az alperes: Innovációért és Technológiáért Felelős Miniszter

Az alperes képviselője: Dr. ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: jóváhagyási jel érvénytelensége tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 9.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. szeptember 10-én kelt 45.K.34.132/2018/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 45.K.34.132/2018/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000.- (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az elsőfokú hatóság a 2008. augusztus 27. napján kelt KU-KJ-2451/0/2008. számú határozatával engedélyezte a Fest 1541.8217. típusú lábszíjas gyermekvédő övterelő eszközre az „E” jel használatát, és a következő napon kiadta az E7 44R-040802. számú jóváhagyási engedélyt. Az eszköz műszaki vizsgálata 9 kg-os és 32 kg-os próbabábu használatával történt. A felperes a jóváhagyást az I. csoportra (9 és 18 kg közötti tömegű gyermekekre), a II. csoportra (15 és 25 kg közötti tömegű gyermekekre), a III. csoportra (22 és 36 kg közötti tömegű gyermekekre) kapta meg. Az övterelő eszköz nem egybeépített osztályú, ütközésvédővel nincs felszerelve.

- [2] Az elsőfokú hatóság – a német hatóság értesítését követően – a 2013. június 12. napján kelt határozatában megállapította, hogy az E7 44R-040802 számú jóváhagyás nem érvényes, ezért a termék nem értékesíthető, nem forgalmazható. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) a 2013. augusztus 6. napján kelt EH/MD/NS/A/743/1/2013. határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat felülvizsgálata iránti felperesi keresetet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 14.K.33.260/2013/9. számú jogerős ítéletével elutasította. A Kúria a Kfv.III.37.183/2015/9. számú ítéletével (a továbbiakban: kúriai ítélet) az elsőfokú bíróság ítéletét és az alperes határozatát – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – hatályon kívül helyezte. Indokolása szerint a gépjármű alkatrészek és tartozékok minőségének jóváhagyására vonatkozó egységes feltételek elfogadása és a minőségi jóváhagyás kölcsönös elismeréséről szóló, Genfben, 1958. március 20-án aláírt többoldalú Egyezményt (a továbbiakban: Egyezmény) az 1960. évi 21. tvr. hirdette ki. Az Egyezmény 43. mellékletét az egységes rendelkezések a gépjárművekben utazó gyermekek rögzítő-eszközeinek (gyermekbiztonsági rendszerek) jóváhagyása tárgyában kiadott 44. számú ENSZ-EGB előírás (a továbbiakban: Előírás) képezi. Az Előírást 2008. január 18-i hatállyal megváltoztatták, az Előírás 04. módosítássorozata 04. kiegészítés 1. helyesbítés 17.14. pontja értelmében az Előírásnak meg nem felelő jóváhagyás érvényét veszti. A Kúria rámutatott arra, hogy az Előírás módosítását nem hirdették ki megfelelően, ezért arra döntést nem lehet alapozni mindaddig, amíg a jogalkotó a mulasztását nem pótolja. Erre figyelemmel mellőzte a hatóság új eljárásra kötelezését.
- [3] Az elsőfokú hatóság – hivatalból indított új eljárásban hozott – határozatával megállapította, hogy az E7 44R-040802 számú jóváhagyás érvénytelen, az eszköz e jóváhagyási szám alatt a továbbiakban nem értékesíthető, nem forgalmazható. Megállapította, hogy az Előírás 2. javított változatának 04. helyesbítése, amely az Egyezmény mellékeltét képezi, a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek, valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási előírásokról szóló, az Európai Parlament és Tanács 661/2009/EK rendeletet (a továbbiakban: EK rendelet) módosító, a Bizottság 407/2011/EK rendeletével az EK rendelet része lett, mint kötelezően alkalmazandó Előírás. Az EK rendeletet ismételten módosító, a Bizottság 166/2015/EU rendelete az Előírás módosítását tartalmazza. Az EK rendelet 4. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy az Előírásnak megfelelő típusjóváhagyás EK típusjóváhagyásnak minősül. Az Előírás módosítás az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2011. szeptember 9-én kihirdették, így annak alkalmazása kötelező. Az Előírás 17.14. pontjának, 6.1.12. pontjának az övterelő az I. tömegcsoportra vonatkozóan nem felel meg, nem egybeépített osztályú, nincs felszerelve ütközésvédővel.
- [4] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2016. szeptember 14. napján kelt EH/MD/NS/A/642/8/2016. határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Rögzítette, hogy az elsőfokú hatóság az új eljárás során hozott döntését a korábbi eljáráshoz képest más jogalapra hivatkozva hozta meg. Indokolásában megismételte az elsőfokú határozatban foglalt érveket. Hangsúlyozta, hogy a termékre vonatkozó vizsgálati jegyzőkönyv alapján nem igazolható az övterelőnek a II. és III. tömegcsoportban való alkalmazhatósága sem, mert az Előírás 8.1.3.7.4. pontja szerint a megfelelőség igazolásához az adott tömegcsoportba tartozó legnagyobb és legkisebb tömegű tesztbábukat kellett volna használni. Ennek megtörténtét felperes – a másodfokú eljárásban biztosított lehetőség ellenére – nem igazolta.
- [5] A felperes keresetére eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 31.K.30.704/2017/8. számú ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte.
- [6] A Kúria a Kfv.II.37.870/2017/8. számú végzésével (a továbbiakban: kúriai végzés) a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [7] Indokolása szerint az érdemi felülbírálatot kizárta tette az a körülmény, hogy az elsőfokú bírósági tárgyalási jegyzőkönyvekből nem volt megállapítható a tárgyaláson történtek tartalma, így a keresetváltoztatás ténye és annak időpontja sem volt ellenőrizhető, az elsőfokú bíróság nem döntött

minden kereseti kérelemről, továbbá az ítélet ellentmondásos, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952-es Pp.) 339/A. §-át megsértve hozott döntést. Rögzítette, hogy a módosított EK rendelet 2011. november 1. napjától alkalmazandó, és az EK rendelet 20. cikke szerint az EK rendelet – beleértve a perben alkalmazandó 44. számú előírást is – teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban. Az alperesnek a 2016. február 24-én megindított eljárásában az akkor hatályban levő és kötelezően alkalmazandó uniós jogi aktusokat és szabályokat, így az EK rendeletet és az annak részét képező 44. számú Előírás 04. módosítássorozata 2. felülvizsgálatának 4. helyesbítését figyelembe véve kellett eljárnia. Nincs jelentősége annak, hogy a 44. számú Előírás módosítás mikor lépett hatályba, mert az EK rendelet 2011. november 1. napjától kötelező alkalmazási időpontját követően hozta meg az alperes a támadott határozatot. Rámutatott, hogy az EK rendelet az EUMSZ 288. cikke szerint általános hatállyal bír, további jogi, hatályba léptető aktusra nincs szükség.

- [8] Rámutatott továbbá arra, hogy a korábbi eljáráshoz képest az alperes az újabb eljárását más jogi alapon hozta meg, ezért az 1952-es Pp. 229. § (1) bekezdésének megsértésére nem került sor. A korábbi eljárás során a hatóság az EK rendeletre nem hivatkozott, csak az Egyezmény mellékletét képező Előírásra alapította döntését. Az eltérő jogi környezet épp az EK rendelet alkalmazhatóságát jelentette.
- [9] A Kúria szerint a felperes alaptalanul állította azt is, hogy az EK rendelet csak a hatálybalépését követően benyújtott típus-jóváhagyás iránti kérelmekre vonatkozik. Az EK rendelet 4. cikk (2) bekezdésének második mondata kimondja, hogy a IV. mellékletben felsorolt előírásoknak megfelelő típus-jóváhagyás e rendelettel és ennek végrehajtási intézkedésével összhangban EK-típusjóváhagyásnak minősül. Az EK rendelet részét képező Előírás 17.14. pontja szerint a 04. módosítássorozat 04. kiegészítésének hatálybalépését követő 6 hónap elteltével a 04. módosítássorozat alapján a I. csoportba tartozó azon gyermekbiztonsági rendszerekre megadott jóváhagyások, amelyek nem felelnek meg a 6.1.11. vagy 6.1.12. pontnak, érvényüket veszítik. E rendelkezés szerint az Előírás 04. módosítássorozat 04. kiegészítésének hatálybalépését követő 6 hónap elteltével, 2010. november 10. után érvénybe lépett Előírás 17.14. pontja szerint az Előírás 6.1.12. pontjában foglaltaknak meg nem felelő gyermekbiztonsági rendszerekre megadott jóváhagyás érvényét veszítette. Mindebből következően a hatóságnak 2016-ban ezen rendelkezés alapulvételével kellett eljárnia.
- [10] Kifejtette, hogy a Kúria a korábbi ítéletében is utalt arra, miszerint a hatóság a korábbi eljárásban nem a jóváhagyás visszamenőleges hatályú visszavonásáról vagy megsemmisítéséről döntött.
- [11] Az új eljárásra nézve előírta a kereseti kérelmek teljes körű, pontos rögzítését, annak vizsgálatát, hogy történt-e keresetváltoztatás, az az 1952-es Pp. 335/A. § (1) bekezdésébe ütközik-e. E mellett a bíróságnak a felek tárgyaláson tett nyilatkozatait részletesen kell rögzítenie a jegyzőkönyvben. Ezeket követően hozhat ismételten döntést a bíróság a kúriai végzésben kifejtettekre is figyelemmel.

A kereseti kérelem

- [12] A felperes keresetében jogszabálysértésekre hivatkozással kérte a határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését.

Az elsőfokú ítélet

- [13] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.
- [14] Indokolásában – egyebek mellett – a kúriai végzésben foglalt megállapításokra figyelemmel leszögezte, hogy a magyar jog részeként az EK rendeletet és annak IV. mellékletébe emelte 44. számú előírást is alkalmazni kellett 2011. november 1-től. Az EK rendelet IV. melléklete az alperesi határozat meghozatalakor tartalmazta a kötelezően alkalmazandó ENSZ-EGB előírások listáját. Erre

figyelemmel az akkor hatályban lévő és kötelezően alkalmazandó uniós jogi aktusokat, így az EK rendeletet és az annak részét képező 44. számú Előírás 04. módosítássorozata 2. felülvizsgálatának 4. helyesbítését figyelembe véve kellett az alperesnek eljárnia. Az EUMSZ 288. cikkére figyelemmel hatályba léptető aktusra nem volt szükség. Az ítélet szerint a Kúria rögzítette, hogy mivel az alperes a határozatát a korábbi határozatához képest eltérő jogalapon hozta meg, a határozat nem sértette meg az 1952-es Pp. 229. § (1) bekezdését, tekintettel arra, hogy a korábbi eljárásban az alperes az Egyezmény mellékletét képező előírásra, nem pedig az EK rendeletre alapította. Mivel az EK rendelet kötelező alkalmazási időpontját követően hozta meg az alperes a határozatát, nincs jelentősége annak, hogy a 44. számú Előírás mikor lépett hatályba.

- [15] A kúriai végzésre hivatkozással rögzítette, hogy az EK rendelet 4. cikk (2) bekezdése szerint a IV. mellékletben felsorolt ENSZ-EGB előírásoknak megfelelő típusjóváhagyás EK típusjóváhagyásnak minősül. A felperes nem vitatta, hogy az övterelő nem felel meg az Előírás 6.1.12. pontjának, mivel az nem egybeépített, és ütközésvédővel sincs felszerelve. Az Előírás 17.14. pontja alapján az I. csoportba tartozó azon gyermekbiztonsági rendszerekre megadott jóváhagyások, amelyek nem felelnek meg a 6.1.12. szakasznak, érvényüket veszítik. Mindezek alapján az Előírás rendelkezéseit a már megadott típusjóváhagyásokra is alkalmazni kell.
- [16] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az „E” jel használatát engedélyező határozatot olyan vizsgálat alapján adták ki, amely vizsgálatot mindhárom tömegcsoportra vonatkozóan lefolytattak, ehhez igazodva választották ki a legnagyobb és legkisebb tömegű tesztbábukat. Az Előírás különbséget tesz azok között a gyermekbiztonsági rendszerek között, amelyek csak egy meghatározott tömegcsoporthoz tartoznak, és azok között, amelyek két vagy több súlycsoporthoz használhatók. Az Előírás 8.1.3.7.6. pontja szerint, amennyiben a gyermekbiztonsági rendszer két vagy több súlycsoporthoz használható, a vizsgálatokat az összes súlycsoportra vonatkozóan megadott legkönnyebb és legnehezebb próbabábuval egyaránt el kell végezni. E követelménynek a felperes által lefolytatott vizsgálat nem felel meg. A többről a kevesebbre következtetés elvére való felperesi hivatkozás nem foglалható el, mert az Előírás műszaki szabályai a gyermekek biztonságát szolgálják, amelyektől nem lehet eltérni. Az Előírás 17.14. pontjának megfelelően csak egységesen volt megállapítható a jóváhagyás érvénytelensége. A felperes az alperes felhívására sem folytatta le a szükséges teszteket, ezért a jóváhagyás jogfolytonos megadására nem volt lehetőség.
- [17] A szerzett jogok védelmére vonatkozó hivatkozás nem zárja ki, hogy az alperes hivatalból indítson eljárást a már kiadott jóváhagyási jel jogszerűsége tárgyában.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

- [18] A felperes felülvizsgálati kérelmében a támadott ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetének megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti az 1952-es Pp. 229. § (1) bekezdését, 252. § (4) bekezdését, 339. § (1) bekezdését, 275. § (3) bekezdését. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 3. § (1) bekezdését, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. § (1) bekezdését, az Előírás 04. módosítássorozat 04. kiegészítés 1. számú melléklet 12. pontját, az 1952-es Pp. 221. § (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését.
- [19] Előadta, hogy a kúriai végzés kötőerővel nem bír, a res iudicata kérdésében téves és jogsértő. Az ítélt dolog kérdését nem a hatóság korábbi határozatához, hanem a Kúria – azonos felek között, azonos tényállás alapján és azonos tárgyban hozott – kúriai ítéletben foglaltakhoz képest kell vizsgálni. Hangsúlyozta, hogy a perbeli jogkérdés tekintetében releváns jogi környezet nem változott, a másodfokú határozat is 2013. augusztus 6. előtti jogforrásokra hivatkozott.
- [20] A kúria ítélettel elbírált jog, miszerint nincs olyan jogszabály – értelemszerűen az uniós jogot is magában foglaló teljes magyar jogrendszerre kiterjedően – amelynek alapján az Előírás alperes által

alkalmazott rendelkezései a korábbi alperesi határozat meghozatalakor hatályban lettek volna. Ezt a jogállítást tette utóbb vitássá az alperes. Kiemelte, hogy a kúriai ítélettel hatályon kívül helyezett határozatban és a jelen perben támadott határozatban is azonos jogi normák alapján döntött a hatóság, a különbség mindössze annyi, hogy a most támadott határozatában az alperes hivatkozott az adott anyagi jogi normákat hatályba léptető normákra is. Ez azonban még nem eredményez a korábbiakhoz képest új, eltérő elbírálандó jogot.

- [21] Eseti döntésekre hivatkozással állította, hogy a bíróság jogi álláspontja köti a peres feleket és azok jogutódait, azok azt – változatlan jogi környezetben – nem tehetik vitássá.
- [22] Hangsúlyozta, hogy nincs olyan jogszabály, amely a bevizsgálás alkalmazandó módját visszamenőleges hatállyal megváltoztatná, de olyan sem, amely a bevizsgálás utólag megváltoztatott szabályok és paraméterek alapján történő felülvizsgálatára lehetőséget adna.
- [23] Érvelése szerint az I. tömegcsoportban való esetleges érvénytelenség még önmagában nem eredményezi a II. és III. tömegcsoportban való érvénytelenséget is. Az Előírás 1. számú melléklet 12. pontja értelmében – a vagylagos előírásra figyelemmel – kizárt, hogy a jóváhagyási jelnek egy adott tömegcsoportban fennálló érvénytelensége a teljes jóváhagyási jel érvénytelenségét vonná maga után valamennyi tömegcsoportra nézve.
- [24] Kifogásolta, hogy a megtámadott ítélet nem a saját, hanem a kúriai végzésében kifejtett álláspontot tartalmazza.
- [25] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását indítványozta, annak helyes indokaira figyelemmel.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [26] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [27] Az 1952-es Pp. 275. § (1) és (2) bekezdései értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati eljárás során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [28] A Kúria szerint az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a kúriai ítéletet, a kúriai végzést, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, ennek során a bizonyítékokat az 1952-es Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően értékelte, és helyesen állapította meg, hogy a kereset nem alapos. Jogszabálysértést ebben a körben a rögzített tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg, ilyen jogsértés azonban nem tárható fel.
- [29] Az eljáró bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból mindenben helytálló jogi következtetésre jutott. Döntését a szükséges mértékben, kellő részletességgel megindokolta. Kifejtett érveit a Kúria teljes körűen osztja, azok megismétlése nélkül, a felülvizsgálati kérelemre figyelemmel a következőket hangsúlyozza.
- [30] Az 1952-es Pp. 275. § (5) bekezdése szerint, ha a Kúria az első, vagy másodfokú bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, a hatályon kívül helyező végzésben az új eljárás lefolytatására vonatkozóan kötelező utasításokat ad.
- [31] Az 1952-es Pp. 229. § (1) bekezdése értelmében a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapról származó, ugyanazon jog irányt, ugyanazok a felek egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék.
- [32] Helytállóan érvelt azzal a felperes, hogy a bíróság jogi álláspontja kötelező, azt a felek utóbb nem tehetik vitássá. Tévedett azonban akkor, amikor ezt a kötőerőt a kúriai ítélettel és nem a kúriai végzéssel hozta összefüggésben. A kúriai ítélet az alperes EH/MD/NS/A/743/1/2013. számú határozatát helyezte hatályon kívül az elsőfokú határozatra is kiterjedően. A Kúria kimondta, hogy

az Előírásra – megfelelő kihirdetés hiányában – közigazgatási döntést mindaddig nem lehet alapozni, amíg a jogalkotó a mulasztását nem pótolja. Erre figyelemmel mellőzte a közigazgatási hatóság új eljárásra kötelezését. Ezzel az eljárás befejeződött.

- [33] A Kúria hangsúlyozza, hogy a jelen per tárgya az alperes EH/MD/NS/A/642/8/2016. számú határozatának jogszerűsége, amelyet a hatóság hivatalból indult eljárásban hozott, a kúriai ítélettől függetlenül. Ugyanakkor az 1952-es Pp. 275. § (5) bekezdése szerint az elsőfokú bíróságot a kúriai végzés kötötte, a megismételt eljárásban az új eljárás lefolytatására vonatkozó kötelező utasításoknak megfelelően kellett eljárnia. A kúriai végzés egyértelműen tartalmazza, hogy a korábbi eljáráshoz képest az alperes az újabb eljárását más jogi alapon hozta meg, ezért az 1952-es Pp. 229. § (1) bekezdésének megsértésére nem került sor. Ennél fogva e megállapítástól az elsőfokú bíróság nem térhetett el. E mellett tényként rögzíthető, hogy az alperes a határozatát az EK rendeletre is alapította, a korábbi eljárásban hozott határozatok az EK rendeletre nem hivatkoztak. A kúriai ítélet tehát nem jelent res iudicatát, ugyanakkor a kúriai végzésben foglaltak kötötték az elsőfokú bíróságot a megismételt eljárásban.
- [34] A Jat. 15. § (1) bekezdése szerint a jogszabályi rendelkezést – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a hatálybalépését követően
- a) keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint
 - b) megkezdett eljárási cselekményekre
- kell alkalmazni.
- [35] Az Előírás 17.14. pontja értelmében azok a jóváhagyások, amelyek olyan gyermekbiztonsági rendszerekre vonatkoznak, amelyek nem felelnek meg a 6.1.12. szakasznak, érvényüket veszik.
- [36] A Kúria szerint nem ütközik a jogbiztonságból fakadó visszaható hatály tilalmába az, hogy a hatóság a korábban kiadott engedélyt egy új, az Előírás szigorúbb, korlátozóbb rendelkezésére figyelemmel érvénytelenné nyilvánítja. Ezzel a döntéssel ugyanis a hatóság nem a már korábban teljességbe ment jogviszonyt értékeli, nem rendelkezik a már régebben kiadott engedély jogellenességéről, nem minősíti a felperes jogszerű engedélyen alapuló tevékenységét, magatartását, hanem pusztán – a jogszabályi környezet megváltozására figyelemmel – a jövőre nézve rendezi a jóváhagyási jel használatát.
- [37] Az Előírás 8.1.3.7.6. pontja szerint amennyiben a gyermekbiztonsági rendszer kettő vagy több tömegcsoporthoz használható, a vizsgálatokat az összes tömegcsoportra vonatkozóan megadott legkönnyebb és legnehezebb próbabábuval egyaránt el kell végezni.
- [38] A felperes nem vitatta, hogy a gyermekvédő övterelő eszköz nincs felszerelve ütközésvédővel és nem is egybeépített, ezért az nem felel meg a I. tömegcsoport követelményeinek. Ebből még önmagában valóban nem következne a II. és III. tömegcsoportra vonatkozóan is az érvénytelenség, ám az érvényesség feltétele az Előírás 8.1.3.7.6. pontban foglaltaknak megfelelő próbabábuval elvégzett vizsgálat. Az eredeti jóváhagyási engedélyezési eljárásban azonban a műszaki vizsgálatot 9 kg-os és 32 kg-os próbabábuval végezték, ugyanakkor az előírás 8.1.3.7.4. pontja szerint a II. tömegcsoporthoz 15 kg és 22 kg tömegű próbabábuval, míg az Előírás 8.1.3.7.5. pontja értelmében a III. tömegcsoporthoz 22 kg és 32 kg tömegű próbabábuval kell a vizsgálatokat elvégezni. Az összes tömegcsoportra vonatkozóan megadott legkönnyebb és legnehezebb próbabábuval való vizsgálat elvégzését a felperes nem igazolta külön-külön, ezért a II. és III. tömegcsoportra vonatkozó jóváhagyás is érvényét veszítette.
- [39] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen ragadta meg a jogvita lényegét, az összes körülmény gondos mérlegelésével jogszerűen döntött a felperes valamennyi kereseti kérelmi eleméről. Számot adott a döntése indokairól, az logikus, követhető, jogszerű érvelést tartalmaz. Mivel a kúriai végzésben foglalt iránymutatás kötelező volt az elsőfokú bíróság számára, ezért nem kifogásolható, hogy az ítélet túlnyomó része a kúriai végzésben foglalt érvrendszert követte.

- [40] A kifejtettetekre figyelemmel a Kúria az 1952-es Pp. 275. § (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket.

A döntés elvi tartalma

- [41] *Nem sérül a visszaható hatály tilalmának elve, ha a hatóság a korábban kiadott jóváhagyás érvénytelenségét állapítja meg a jövőre nézve az utóbb hatályba lépő, korlátozóbb, szigorúbb szabályozásra figyelemmel.*
- [42] *Ha a Kúria új eljárásra kötelezés nélkül helyezi hatályon kívül a közigazgatási határozatot, akkor egy más jogszabályi környezetre alapított, hivatalból indult eljárásban nem köti a hatóságot a Kúria döntése.*
- [43] *Amennyiben a gyermekbiztonsági rendszer kettő vagy több tömegcsoporthoz használható, akkor a jóváhagyással érintett valamennyi súlycsoportra vonatkozó követelményeket teljesíteni kell.*

Záró rész

- [44] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 150. § (2) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.
- [45] A pervesztes felperes az 1952-es Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 1952-es Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni.
- [46] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperesnek a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint kell megfizetnie.
- [47] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét az 1952-es Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. június 24.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. előadó bíró; Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő